

Szekszárdi Törvényszék mint másodfokú bíróság
13.Gf.40.034/2016/4. szám

DOMBÓVÁRI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Ügyirat száma:	h. P. 20.020/2016/11
Érk.:	2016 OKT 18.
Példány: Mell.:
Érk. módja: postán, személyesen, faxon, e-mail-en	

A Szekszárdi Törvényszék a dr. Papp Tamás ügyvéd (7200 Dombóvár, Bezerédj u. 22.) által képviselt **biko Cégellátó Kft.** (7200 Dombóvár, Búzavirág u. 26.) **felperesnek**, - a dr. Tormási Anita ügyvéd (7200 Dombóvár, Kórház u. 12/B.) által képviselt **Dombóvári Közös Önkormányzati Hivatal** (7200 Dombóvár, Szabadság u. 18.) **alperes** elleni kötelmi perében a Dombóvári Járásbíróság 4.P.20.020/2016/9. számú ítélete ellen az alperes által 10. sorszám alatt benyújtott fellebbezés alapján – tárgyaláson kívül – eljárva meghozta a következő

í t é l e t e t :

A törvényszék a járásbíróság ítéletét részben megváltoztatja,-

az alperes felperes javára fennálló tőkeösszegben marasztalását – a késedelmi kamatokra is kiterjedően – 62.014,- (Hatvankettőezer-tizenégy) Ft-ra leszállítja,-

a meghaladó keresetet elutasítja,-

az alperes felperes javára fennálló perköltségben marasztalását mellőzi,-

felperes köteles 15 nap alatt megfizetni az alperesnek 14.350,- (Tizennégyezer-háromszázötven) Ft első- másodfokú perköltséget.

Felperes köteles az állami adóhatóság felhívására megfizetni az államnak 18.100,- (Tizennyolcezer-egyszáz) Ft fellebbezési eljárási rész-illetéket,-

a meghaladóan feljegyzett 4.500,- (Négyezer-ötszáz) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A járásbíróság fellebbezett ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 283.598,- Ft-ot és annak 2015. október 3. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamatát, valamint 29.255,- Ft perköltséget.

Ítéletében tényként állapította meg, hogy a felperes 2014-2015. években egyedi szállítási szerződések alapján különböző irodaszereket szállított az alperesnek, az általa 15 napos fizetési határidővel kiállított számla egyben az áruk szállítólevele is volt.

Az alperes az általa befogadott, nem kifogásolt számlák alapján a 15 napos fizetési határidőn túl teljesített, ezért 2015. október 26. napján felperes őt 249.352,- Ft behajtási költségátalány megfizetésére szólította fel írásban, majd annak eredménytelenségét követően igényét 246.401,- Ft behajtási költségátalányra dr. Parti Tamás közjegyző előtti 11064/Ü/31319/2015. számú fizetési meghagyásos eljárásban érvényesítette.

Az ellentmondás folytán perré alakult eljárásban az alperes a keresetet 62.014,- Ft erejéig elismerte, arra hivatkozva, hogy rá a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.), illetőleg a közigazgatási jogszabályok szerint 30 napos teljesítési határidő vonatkozik, melyet csupán 5 számla vonatkozásában nem tartott be, behajtási költségátalány fizetési kötelezettsége ezen számlák után keletkezett.

A járásbíróság a Ptk. 6:155. § (2) bekezdése alapján alperest, mint vállalkozással szerződő hatóságot a fizetési késedelmére figyelemmel valamennyi perbevitt számla vonatkozásában kötelezte a felperes követelése behajtásával kapcsolatos költségei fedezésére negyven eurónak a Magyar Nemzeti Bank késedelmi kamatfizetési kötelezettség kezdőnapján érvényes hivatalos deviza-középárfolyama alapján meghatározott forintösszeg megfizetésére, megállapítva, hogy a számlák befogadásával a Ptk. 6:4. § (3) bekezdés szerinti ráutaló magatartással tudomásul vette a fizetési határidő 15 napban történő meghatározását. Nem tekintette a felek – tendereztetés alapján – 2013. december 11. napján kötött szállítási szerződésében korábban kikötött 30 napos fizetési határidőt a felek olyan szerződéskötési gyakorlatának, mely a későbbi egyedi szerződések fizetési határidejét a számlákban felperes által megjelölt fizetési határidőktől eltérő, az alperes által állított 30 napos fizetési határidő alkalmazását eredményezhette volna.

Az ítélet ellen alperes annak megváltoztatása, a kereset 62.014,- Ft-ot meghaladó elutasítása iránt fellebbezett. Hivatkozott a korábban írásban kötött szerződéseknek a teljesítési határidőt 30 napban meghatározó tartalmára, állítva, hogy a telefonon történt megrendelések alapján létrejött szerződésekben sem tért el a rá nézve az Áht. rendelkezései szerint kötelező, az alperesi pénzügyi eljárási rendre figyelemmel célszerűen indokolt 30 napos teljesítési határidőtől. A Ptk. 6:130. § (1) bekezdésére figyelemmel is 30 nap alatt teljesíthette a felperes pénzkövetelését, a számlákon felperes által írt, a számla keltétől számított 15 napos fizetési határidő általa történt elfogadását a felperes nem bizonyította.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, hangsúlyozva, hogy mivel alperes huzamosabb időn át a számlákban foglalt fizetési határidők ellen semmilyen kifogást nem tett, a számlákat befogadta, azokat nem küldte vissza, időnként még határidőben ki is fizette, jogi hatállyal a fizetési határidőket utólag vitássá már nem teheti, a számla kifogásolás nélküli befogadása olyan jelentős ráutaló magatartás, amely a fizetési határidőre vonatkozó megegyezést létrehozza.

A törvényszék a járásbíróság ítéletét az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással a Pp. 392. § (1) bekezdés alapján előterjesztett fellebbezés alapján felülbírált, és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság anyagi jogi jogszabálysértés mellett, a Ptk. 6:130. § (1) bekezdés rendelkezését figyelmen kívül hagyva, az alperesnek a számlák befogadásában álló magatartását a Ptk. 6:4. § (4) bekezdés rendelkezését nem vizsgálva, tévesen a Ptk. 6:4. § (3) bekezdés szerinti ráutaló magatartásnak tekintve kötelezte alperest a Ptk.

6:155. § (2) bekezdés szerinti behajtási költségátalány megfizetésére.

A Ptk. 6:155. § (2) bekezdés szerinti behajtási költségátalány a kötelezett fizetési késedelembe esésének objektív jogkövetkezménye, attól függetlenül érvényesíthető, hogy a kötelezett felróhatóan esett-e késedelembe, illetve a késedelmét kimentette-e vagy sem, a behajtási költségátalány a késedelembe esés napjától esedékesen külön erre vonatkozó fizetési felszólítás hiányában is megilleti a jogosultat, és annak összege független attól, hogy a kötelezettnek milyen összegű pénztartozás késedelmes megfizetése után kell azt teljesítenie, illetve attól is, hogy milyen mértékű késedelembe esett, abban az esetben is követelhető, ha a jogosultnak tételesen kimutatható behajtási költsége nem keletkezett.

A pénztartozás teljesítésének idejét rendező, a Ptk. 6:130. § (1) bekezdés szerint ha a felek a szerződésben a pénztartozás teljesítésének idejét nem határozták meg, a pénztartozást a jogosult fizetési felszólításának vagy számlájának kézhezvételétől számított 30 napon belül kell teljesíteni. Ha a pénztartozás fizetésére kötelezett szerződő hatóság, a szerződő hatóságnak nem minősülő vállalkozással kötött szerződése esetén pénztartozását a jogosult fizetési felszólításának vagy számlájának kézhezvételétől számított 30 napon belül köteles teljesíteni, ebben az esetben a számla kézhezvételének napja nem képezheti a felek között érvényes megállapodás tárgyát.

A Ptk. 6:130. §-a szerződéses kikötés híján alkalmazandó, abban az esetben tehát, ha a felek a szerződés szerinti pénzzolgáltatás teljesítési idejét nem határozták meg.

A járásbíróság a Ptk. 6:130. § (1) bekezdés szerinti teljesítési határidőt az alperesnek a számla befogadásában álló magatartását a Ptk. 6:4. § (3) bekezdés szerinti ráutaló magatartásnak értékelve, a feleknek a pénztartozás teljesítési idejére létrejött megegyezésére tekintettel nem látta alkalmazhatónak. E körben nem volt tekintettel arra, hogy a hallgatás vagy valamilyen magatartástól való tartózkodás csupán a felek kifejezett rendelkezése alapján minősül jognyilatkozatnak (Ptk. 6:4. § (4) bekezdés). A hallgatás (a számla-kifogásolás elmaradása) vagy a magatartástól tartózkodás (a számla visszaküldésének elmaradása) csak az esetben lehet joghatás kiváltására irányuló ráutaló magatartás, ha ebben a felek kifejezetten megállapodtak. Ha a felek rendezik egymás között a szerződéskötés módját, hogy valamelyikük a szerződési akaratát hallgatással, vagy valamely magatartástól való tartózkodással is kifejezheti, ennek megfelelően lehet eljárni, egyébként azonban a hallgatásnak vagy tartózkodásnak nem lesz jogalakító hatása.

A Ptk. 6:130. § (1) bekezdés alkalmazását kizáró szerződéses megállapodás a teljesítési határidőre a felek viszonylatában nem igazolt, ezért a késedelem a Ptk. 6:155. § szerinti jogkövetkezménye csak – az alperes által elismert – 30 napos teljesítési határidő lejártával bekövetkezett késedelme eseteire kerülhetett előírásra.

A törvényszék a járásbíróság ítéletét a Pp. 394. § (3) bekezdése alapján részben megváltoztatta, az alperes marasztalását az elismert tőkeösszegre és kamataira leszállította, a meghaladó keresetet elutasította.

A nagyobb részét pervesztes felperes köteles az alperes képviselési költségét (32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pont, 3. § (5) bekezdés) a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján megfizetni. A felperes az alperes személyes illetékmentessége folytán feljegyzett 22.600,- Ft

Szekszárdi Törvényszék mint másodfokú bíróság
13.Gf.40.034/2016/4. szám

4

fellebbezési eljárási illetékből a pervesztessége arányában 18.100,- Ft eljárási illetéket köteles az államnak megfizetni (6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés), a meghaladóan feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli (6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés).

Szekszárd, 2016. szeptember 14.

Dr. Mándi Zoltán sk.
a tanács elnöke

Dr. Csábráki Hajnalka sk.
előadó bíró

Dr. Szöllősi Gáborné dr. Lencsés Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

irodavezető

